

Magrimejar v. intr.
~~magrimejar~~
 quimer. Dinc un ull que surt
Magrimeja. Quina dona més
plena ploradora: sempre la
veig magrimejant || Ploure d'una
 manera gairebé imperceptible.

Magrimor m. Angle intern
~~magrimor~~
 de l'obertura formada per les dues
 parpelles, per on es veuen les
 Magrimor gran està obstruït i el
 conducte lacrimal.

Magrimós -osa adj. Dit de
~~magrimós~~
 d'ull que magrimeja; ~~ple de~~
~~magrimor~~ ple de Magrimor.
De'ls ulls tots vermells, Magri-
mos. || Que mou a plorar
l'angua contur una història Ma-
grimosa